

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพัฒนาด้านสาธารณสุขในประเทศไทยมีผลให้อัตราการเกิดและการตายของประชากรในประเทศลดลง ซึ่งส่งผลให้จำนวนและสัดส่วนของประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว และต่อเนื่องจากอดีต และในอนาคตคาดว่าจะเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ไม่เพียงแต่จำนวนและสัดส่วนสูงขึ้นเท่านั้น อายุเฉลี่ยยังยาวนานขึ้น การดูแลผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีด้วยการจัดสวัสดิการให้กับผู้สูงอายุจึงมีความสำคัญ และการจัดสวัสดิการให้แก่ผู้สูงอายุในประเทศไทยเริ่มมีตั้งแต่ก่อนปี พ.ศ. 2525 แต่หากพิจารณาจากข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุในปัจจุบัน ผู้สูงอายุของประเทศไทยยังประสบปัญหาในด้านต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นปัญหาด้านรายได้ การถูกทอดทิ้งไม่มีผู้ดูแล จากการสำรวจของสถาบันวิจัยประชากรและสังคมมหาวิทยาลัยมหิดล พบว่า 1 ใน 4 ของจำนวนผู้สูงอายุไม่มีผู้ดูแลเมื่อเจ็บป่วย (ชินุฑิยา กาญจนะจิตรา และคนอื่น ๆ 2548 : 42) ผู้สูงอายุจัดว่าเป็นทรัพยากรที่ทรงคุณค่าและมีความสำคัญไม่ด้อยไปกว่าทรัพยากรกลุ่มอื่น ๆ เนื่องจากผู้สูงอายุเป็นผู้มีประสบการณ์ในชีวิตมากกว่ากลุ่มอื่น เป็นผู้ที่ทำประโยชน์ให้กับสังคมมากมาย ประการสำคัญคือเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ ให้การอบรมกับลูกหลาน ถ่ายทอดภูมิปัญญา วัฒนธรรม ประเพณีและประสบการณ์ให้กับอนุชนรุ่นหลังตลอดมาอย่างต่อเนื่อง ปัจจุบันผู้สูงอายุรู้จักวิธีการดูแลรักษาสุขภาพของตนเอง กอปรกับเทคนิคทางการแพทย์ระบบเทคโนโลยีมีการพัฒนาสูงขึ้น มีเครื่องมือในการรักษาที่ทันสมัย สามารถลดอัตราการตายของประชากรลงส่งผลให้มีจำนวนผู้สูงอายุมากขึ้น มีอายุเฉลี่ยยืนยาวขึ้น ดังจะเห็นได้จากข้อมูลประชากรของการคาดประมาณประชากรประเทศไทย 2543 – 2568 ที่คาดว่าจำนวนผู้สูงอายุในประเทศไทยมีแนวโน้ม เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง จากร้อยละ 9.2 ในปี พ.ศ. 2543 ร้อยละ 9.7 ในปี พ.ศ. 2546 และเพิ่มขึ้นร้อยละ 10.4 ในปี พ.ศ.2548 และคาดว่าจะมีผู้สูงอายุถึงร้อยละ 11.3 ในปี พ.ศ.2552 และคาดว่าจะมีผู้สูงอายุถึงร้อยละ 15.3 ในปี พ.ศ.2563 (สำนักงานสถิติแห่งชาติ 2549 : 22)

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือว่าเป็นองค์กรที่ได้รับการถ่ายโอนภารกิจด้านการจัดบริการ สาธารณะแก่ชุมชน รวมทั้งภารกิจเกี่ยวกับการจัดสวัสดิการสังคมและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของเด็ก สตรี ผู้สูงอายุและผู้ด้อยโอกาส ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการ จัดบริการสาธารณะไว้หลายด้าน โดยเฉพาะด้านการสังคมสงเคราะห์ และการพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส ซึ่งจะเห็นว่าในปัจจุบันการจัดบริการสาธารณะในด้านสวัสดิการสังคม และสังคมสงเคราะห์ ได้มีการถ่ายโอนอำนาจหน้าที่ งบประมาณ และบุคลากรบางส่วนจากส่วนกลาง และส่วนภูมิภาคไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการ นอกจากนี้ รัฐธรรมนูญแห่ง ราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 ได้บัญญัติเกี่ยวกับการปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีสาระสำคัญสรุปได้ว่า รัฐต้องให้ความสำคัญแก่ท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนใน ท้องถิ่น และส่งเสริมให้เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำบริการสาธารณะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ แก้ไขปัญหาในพื้นที่ รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ดูแลประชาชนในท้องถิ่น และได้บัญญัติเกี่ยวกับการจัด สวัสดิการแก่ผู้สูงอายุไว้ คือ มาตรา 53 บุคคลซึ่งมีอายุเกินหกสิบปีบริบูรณ์และไม่มีรายได้เพียงพอแก่ การยังชีพ มีสิทธิได้รับสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะอย่างสมศักดิ์ศรี และความ ช่วยเหลือที่เหมาะสมจากรัฐ

องค์การบริหารส่วนตำบลนาเจริญในฐานะที่เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีภารกิจ และหน้าที่ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และที่แก้ไข เพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ.2546 มาตรา 67 (6) กำหนดว่าองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ส่งเสริม การพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ และพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการ กระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นพ.ศ.2542 มาตรา 16(10) ระบุว่าให้องค์การบริหาร ส่วนตำบลมีอำนาจและหน้าที่ในการสงเคราะห์และพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็ก สตรี คนชรา และ ผู้ด้อยโอกาส (กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น 2551 : 28) จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่องค์การบริหารส่วน ตำบลนาเจริญจะต้องให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ การจัดบริการ และการดูแลผู้สูงอายุให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี การมีส่วนร่วมของประชาชน /ชุมชนและองค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่น ถือว่าเป็นเรื่องสำคัญที่ทุกฝ่ายต้องให้ความร่วมมือ ประชาชนและผู้สูงอายุต้องเป็นผู้ สะท้อนสภาพปัญหาและความต้องการของตน ส่วนชุมชนหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องเป็น ฝ่ายสนับสนุนการแก้ไขปัญหาและการจัดบริการ ดำเนินงานต่างๆที่มุ่งเสริมสร้างคุณภาพชีวิตดังกล่าว บทบาทของชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้มีความสำคัญมากขึ้น เนื่องจากมีปัจจัยความ พร้อมด้านทรัพยากรและทุนทางสังคมมากมาย ดังนั้น การพัฒนาบทบาทขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในการดูแลผู้สูงอายุในอนาคต จึงถือว่าเป็นสิ่งที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องให้ความสำคัญและร่วมกันหาแนวทางพัฒนาและเสริมสร้างการจัดสวัสดิการสังคมแก่ผู้สูงอายุต่อไป เพราะผู้สูงอายุเป็นผู้ที่สามารถถ่ายทอดความรู้และประสบการณ์ให้แก่ลูกหลานและเยาวชนรุ่นหลังได้ อีกทั้งยังเป็นผู้ทำประโยชน์ให้แก่สังคม หากมีสุขภาพแข็งแรง และสุขภาพจิตที่ดี ก็จะเป็นมิ่งขวัญของครอบครัว และเป็นผู้ถ่ายทอดมรดกทางวัฒนธรรมให้แก่อนุชนรุ่นหลังได้เป็นอย่างดี

ด้วยเหตุผลดังกล่าวจะเห็นได้ว่าผู้สูงอายุซึ่งเป็น “ผู้ให้” มากกว่าครึ่งชีวิตแล้ว จึงควรได้รับผลตอบแทนในฐานะ “ผู้รับ” จากสังคม โดยเฉพาะความชอบธรรมในสิทธิมนุษยชนที่พึงมีทั้งในด้านสุขภาพอนามัย การศึกษา ความมั่นคงทางรายได้ สังคม วัฒนธรรม และสวัสดิการ แต่จากสภาพความเป็นจริงในสังคมไม่ว่าในสังคมไทยหรือสังคมต่างชาติทั่วโลกจะพบว่าสังคมไม่ได้ให้ความสำคัญกับผู้สูงอายุ และมีการทอดทิ้งผู้สูงอายุกันมาก (กรมส่งเสริมการปกครองส่วนท้องถิ่น 2554 : 14) ดังนั้นปัญหาผู้สูงอายุที่ควรได้รับการพิจารณาคือ 1) ปัญหาด้านเศรษฐกิจ ผู้สูงอายุเป็นผู้ที่พ้นจากวัยทำงาน สู่วัยเกษียณอายุ เนื่องจากสมรรถภาพทางร่างกายเสื่อมถอยลง ทำให้ผู้สูงอายุขาดรายได้ ส่งผลต่อฐานะทางการเงินของผู้สูงอายุ 2) ปัญหาด้านสุขภาพ เมื่อเข้าสู่วัยสูงอายุ ระบบการทำงานของร่างกายจะเสื่อมประสิทธิภาพลงตามวัยที่เพิ่มขึ้น ดังปัญหาสุขภาพกายและสุขภาพจิต ผู้สูงอายุได้รับความกระทบกระเทือนทางจิตใจ ไม่สามารถปรับตัวให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงไป จึงเกิดความท้อแท้ ผิดหวัง ความเหงา ความกังวล ใจน้อย นอนไม่หลับ อารมณ์แปรปรวน รู้สึกว่าตนเองด้อยค่า ต้องพึ่งพาคนอื่นเสมอ (3) ปัญหาด้านสังคม โดยส่วนใหญ่เป็นปัญหาความต้องการทางสังคมของผู้สูงอายุ ได้แก่ ความต้องการมีความรู้สึกที่ตนเองเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มหรือสังคม ต้องการการยอมรับและความเชื่อถือจากบุคคลในสังคม ต้องการมีสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ (4) ปัญหาด้านครอบครัว คือ การรักษาวัฒนธรรมในการที่บุตรหลานดูแลปู่ ย่า ตา ยาย ผู้สูงวัย ความเคารพผู้อาวุโส ตลอดจนการจัดระบบดูแลในครอบครัว และครอบครัวสัมพันธ์ ปัญหาด้านเคหะและชุมชนเกี่ยวกับที่อยู่อาศัย และบทบาทของสังคมในการแก้ปัญหาเรื่องผู้สูงอายุในกลุ่มคนประเภทต่าง ๆ

จากดังกล่าวข้างต้น จะส่งผลกระทบต่อผู้สูงอายุ ซึ่งมีการเปลี่ยนแปลงทั้งทางด้านร่างกาย อารมณ์และสังคม เนื่องจากสภาพทางสรีระที่เสื่อมถอยลงตามธรรมชาติ สมรรถภาพทางร่างกายลดลงทำให้ไม่สามารถทำงานได้ดังเดิม การดำเนินชีวิตย่อมเปลี่ยนไป ส่งผลให้ผู้สูงอายุต้องปรับบทบาททางสังคมของตนเองใหม่ เพื่อให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมั่นคงและมีคุณภาพชีวิตที่ดี

ผู้วิจัยในฐานะที่เป็นบุคลากรประจำขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเจริญ ซึ่งปฏิบัติหน้าที่ด้านการพัฒนาชุมชน ได้ตระหนักว่าผู้สูงอายุเป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าและสำคัญยิ่งต่อสังคม

และครอบครัว ควรได้รับการเหลียวแล ยกย่อง และพัฒนาคุณภาพชีวิตให้ดีขึ้นเหมาะสมสอดคล้องกับวัฒนธรรมและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ต้องการศึกษาศาภาพการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ และแนวทางการพัฒนาสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาเจริญ อำเภอดงขุดม จังหวัดอุบลราชธานี โดยครอบคลุม 3 ยุทธศาสตร์ คือ 1) ยุทธศาสตร์ด้านการเตรียมความพร้อมของประชากรเพื่อวัยสูงอายุที่มีคุณภาพ 2) ยุทธศาสตร์ด้านการส่งเสริมผู้สูงอายุ 3) ยุทธศาสตร์ด้านระบบคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงอายุ เสนอผู้บริหารท้องถิ่นเพื่อนำไปวางแผนปรับปรุงการพัฒนาสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ วางมาตรการรองรับและพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุได้อย่างเหมาะสมทั้งในด้านความรู้ การจัดการทรัพยากรและบริการทางสังคม รวมทั้งการเตรียมความพร้อมกับจำนวนผู้สูงอายุที่เพิ่มมากขึ้นในอนาคต ซึ่งผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ จะสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐาน ในการกำหนดนโยบายและการวางแผนพัฒนาคุณภาพชีวิต ของประชากรผู้สูงอายุในพื้นที่ให้มีชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาศาภาพการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเจริญ อำเภอดงขุดม จังหวัดอุบลราชธานี
2. เพื่อหาแนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเจริญ อำเภอดงขุดม จังหวัดอุบลราชธานี

ความสำคัญของการวิจัย

1. ทำให้ทราบสภาพการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเจริญ อำเภอดงขุดม จังหวัดอุบลราชธานี
2. ได้แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเจริญ อำเภอดงขุดม จังหวัดอุบลราชธานี

ขอบเขตในการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาสภาพการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเจริญ อำเภอดงขุดม จังหวัดอุบลราชธานี วิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ที่อาศัยและมีทะเบียนบ้านอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาเจริญ อำเภอดงขุดม จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 460 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลนาเจริญ 2556 : 16)

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ผู้สูงอายุที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป ที่อาศัยและมีชื่อในทะเบียนบ้านอยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาเจริญ อำเภอดงขุดม จังหวัดอุบลราชธานี กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางสำเร็จรูป Krejcie and Morgan (1970 : 107 -110, อ้างถึงใน บุญชม ศรีสะอาด 2554 : 100) ได้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 210 คน และใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างง่าย (Simple Random Sampling)

กลุ่มเป้าหมาย

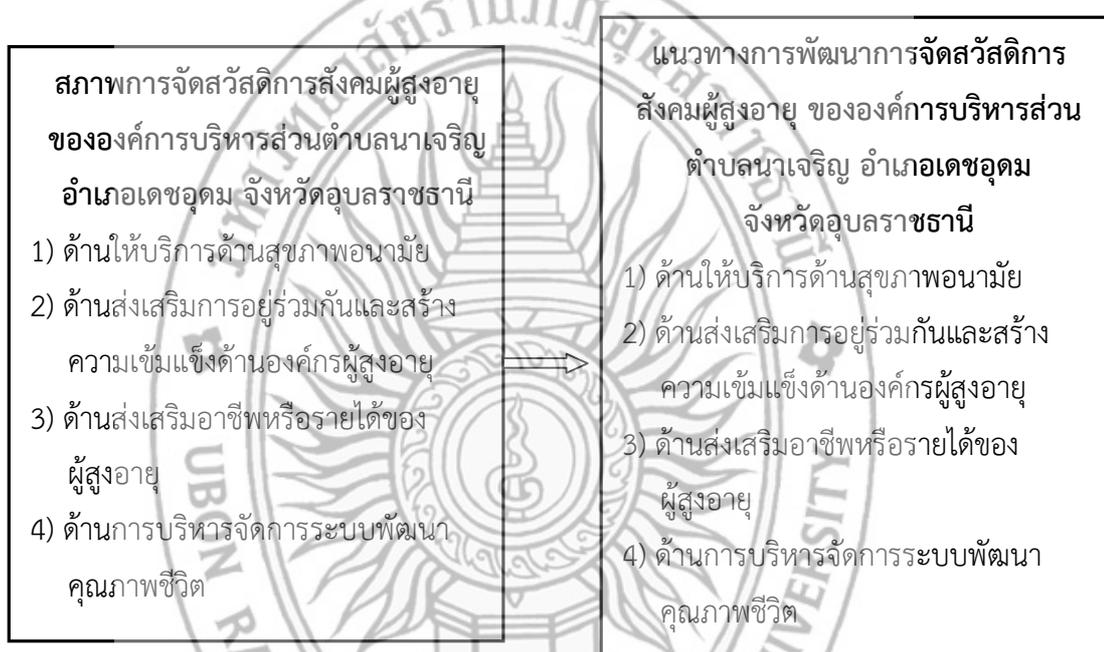
กลุ่มเป้าหมายที่ใช้ในการการศึกษานวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการสังคมผู้สูงอายุ ขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเจริญ อำเภอดงขุดม จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยสัมภาษณ์ใน 3 กลุ่ม คือ (1) ตัวแทนผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลนาเจริญ จำนวน 3 คน (2) ตัวแทนผู้ปฏิบัติงาน จำนวน 3 คน (3) ตัวแทนผู้สูงอายุ จำนวน 4 คน รวมเป็น 10 คน

ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาการจัดสวัสดิการทางสังคมของผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเจริญ อำเภอดงขุดม จังหวัดอุบลราชธานี ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านให้บริการด้านสุขภาพอนามัย (2) ด้านส่งเสริมการอยู่ร่วมกันและสร้างความเข้มแข็งด้านองค์กรผู้สูงอายุ (3) ด้านส่งเสริมอาชีพหรือรายได้ของผู้สูงอายุ และ (4) ด้านการบริหารจัดการระบบพัฒนาคุณภาพชีวิต

กรอบแนวคิดในการวิจัย

การศึกษาเรื่อง การจัดสวัสดิการทางสังคมของผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเจริญ อำเภอดงขุดม จังหวัดอุบลราชธานี ผู้วิจัยได้นำหลักเกณฑ์แนวทาง “การจัดสวัสดิการสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” ของ กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น (2551 : 22-24) มากำหนดเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัย ประกอบด้วย 4 ด้าน ดังภาพที่ 1.1

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

ผู้สูงอายุ หมายถึง บุคคลซึ่งมีอายุเกิน 60 ปีบริบูรณ์ขึ้นไปและมีสัญชาติไทย ที่อยู่ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนาเจริญ อำเภอดงขุดม จังหวัดอุบลราชธานี

การส่งเสริมผู้สูงอายุ หมายถึง การจัดกิจกรรม/โครงการ ต่าง ๆ เพื่อเป็นการสนับสนุนให้ผู้สูงอายุ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลนาเจริญ จัดให้มีเพื่อเป็นการส่งเสริม พัฒนา อำนวยความสะดวกในด้านต่าง ๆ สำหรับผู้สูงอายุ ตลอดจนการส่งเสริมความมั่นคงในชีวิตของผู้สูงอายุ เช่น การจัด

สิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ สำหรับผู้สูงอายุ เป็นต้น เพื่อเป็นการตอบสนองความต้องการพื้นฐานของผู้สูงอายุให้ได้รับการพัฒนาคุณภาพชีวิตอย่างเท่าเทียม ทั้งถึง และเป็นธรรม

การจัดสวัสดิการผู้สูงอายุ หมายถึง การจัดสวัสดิการสังคมด้านการเตรียมความพร้อมของประชากรเพื่อวัยผู้สูงอายุที่มีคุณภาพ การจัดสวัสดิการสังคมด้านการส่งเสริมผู้สูงอายุและการจัดสวัสดิการสังคมด้านระบบคุ้มครองทางสังคมสำหรับผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลนาเจริญ อำเภอดงหลวง จังหวัดอุบลราชธานี ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ (1) ด้านส่งเสริมการให้บริการสุขภาพอนามัย (2) ด้านส่งเสริมการอยู่ร่วมกันและสร้างความเข้มแข็งด้านองค์กรผู้สูงอายุ (3) ด้านส่งเสริมอาชีพหรือรายได้ของผู้สูงอายุ และ (4) ด้านการบริหารจัดการระบบพัฒนาคุณภาพชีวิต

1) **ให้บริการสุขภาพอนามัย** หมายถึง กระบวนการบริการผู้สูงอายุเกี่ยวกับจัดบุคลากรในการดูแลสุขภาพอนามัย การฝึกอบรมให้ความรู้ด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพอนามัยของผู้สูงอายุและการฟื้นฟูสมรรถภาพของผู้สูงอายุ การให้ความรู้เกี่ยวกับการปรับสภาพแวดล้อมภายในบ้านที่อยู่อาศัยให้มีความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุ องค์ความรู้และเจตคติเกี่ยวกับการดำเนินกิจกรรมของผู้สูงอายุ การจัดให้มีโรงพยาบาลพร้อมแพทย์ ยานพาหนะและอุปกรณ์รักษาพยาบาลเบื้องต้นแก่ผู้สูงอายุ ติดตามผลการจัดสวัสดิการผู้สูงอายุอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอ

2) **ส่งเสริมการอยู่ร่วมกันและสร้างความเข้มแข็งด้านองค์กรผู้สูงอายุ** หมายถึง การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการสำรวจความต้องการของผู้สูงอายุในการจัดตั้งสมาคมผู้สูงอายุในชุมชน สนับสนุนให้มีการรวมตัวกันจัดตั้งชมรม/องค์กรผู้สูงอายุ ส่งเสริมการถ่ายทอดความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมการรวมกลุ่มและการจัดกิจกรรม การสร้างองค์ความรู้ใหม่ ดำเนินกิจกรรมการจัดสวัสดิการต่าง ๆ การทัศนศึกษาและดูงาน สนับสนุนงบประมาณ การประสานคณะกรรมการและสมาชิกองค์กรผู้สูงอายุในการดำเนินกิจกรรม

3) **ส่งเสริมอาชีพหรือรายได้ของผู้สูงอายุ** หมายถึง การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับ การจัดวิทยากรมาบรรยายและแนะนำการสร้างเสริมอาชีพ ให้ความรู้ในการสร้างผลิตภัณฑ์ในชุมชน สนับสนุนทรัพยากรในการจัดทำผลิตภัณฑ์ ให้ความรู้แก่ผู้สูงอายุในการประกอบอาชีพอิสระ ประสานกับสถานประกอบการ จัดประสบการณ์ฝึกอาชีพ จัดระบบการดำเนินงานการจ่ายเบี้ยยังชีพให้มีความสะดวกและความยุติธรรม ประสานกับสำนักงานจัดหางานในจังหวัด ประสานกับร้านค้าในชุมชน ศูนย์เฝ้าระวังประจำอำเภอ เพื่อจัดหาตลาดขยายผลิตภัณฑ์ของผู้สูงอายุสู่ชุมชนอื่น

4) **การบริหารจัดการระบบพัฒนาคุณภาพชีวิต** หมายถึง การดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลเกี่ยวกับการจัดทำฐานข้อมูลผู้สูงอายุในพื้นที่และสำรวจความต้องการของผู้สูงอายุ จัดทางเดินลาดพร้อมราวบันได ประสานความร่วมมือจัดทางเดินลาดในตลาดสดหรือสถานที่

สาธารณะ แจ้งข้อมูลข่าวสารได้รับทราบถึงสิทธิของตนประชาสัมพันธ์สิทธิสาธารณสุขและสวัสดิการสังคมตามกฎหมาย สิทธิในการเข้าไปมีส่วนร่วมทางการเมือง อบรมเบื้องต้นให้แก่อาสาสมัคร จัดทำสติ๊กเกอร์ แสดงการรับรองสิ่งอำนวยความสะดวกแก่ผู้สูงอายุ

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นระดับตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการส่วนท้องถิ่น มีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม และหน้าที่อื่น ๆ ตามพระราชบัญญัติสภาพตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 และแก้ไขถึงฉบับที่ 6 พ.ศ. 2552 ในการศึกษาครั้งนี้ หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลนาเจริญ อำเภอดงเจริญ จังหวัดอุบลราชธานี

